

Sygn. akt IV Pz 33/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych,

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Bogusław Łój

Sędzia SO Rafał Skrzypczak

Sędzia SO Hanna Rawska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017r. w Zielonej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Inspektora Pracy (...) w Z. oraz M. G., P. C., O. L., M. B., P. S., D. K., P. P.**

przeciwko **(...) Szpitalowi Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w N. S.**

o ustalenie stosunku pracy

w przedmiocie zażalenia powoda Inspektora Pracy (...) w Z. na postanowienie Sądu Rejonowego w Nowej Soli, (...) z dnia 14.09.2017 r.,(...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie .

SSO Rafał Skrzypczak SSO Bogusław Łój SSO Hanna Rawska

sygn. akt IV Pz 33/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14.09.2017 r., (...), Sąd Rejonowy w Nowej Soli, (...), odrzucił apelację powoda – Inspektora Pracy (...) w Z. od wyroku z dnia 05.07.2017 r. uzasadniając to tym, że apelację złożył Inspektor R. S., który dotychczas nie uczestniczył w postępowaniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nowej Soli.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w jego ocenie zdolność sądowa i procesowa inspektora pracy jako organu Państwowej Inspekcji Pracy zgodnie z art. 17 ustawy o PIP ma oparcie bezpośrednio w ustawie, nie natomiast w umocowaniu pochodzącym od Skarbu Państwa, tj. art. 63¹ kpc oraz art. 60 § 2 kpc poprzez odesłanie z art. 63² kpc, zgodnie z którym prokurator, a więc i inspektor pracy, może zaskarżyć każde orzeczenie sądowe (zapadłe w sprawach o ustalenie istnienia stosunku pracy), od którego służy środek odwoławczy.

Dodatkowo do zażalenia powód załączył kserokopię aktu mianowania R. S. na stanowisko nadinspektora pracy w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Z..

W odpowiedzi na zażalenie powoda – Państwowej Inspekcji Pracy (...) w Z. pozwany wniósł o oddalenie zażalenia w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego radcy prawnego.

Również powodowie - M. G., P. C., O. L., M. B., P. S., D. K., P. P., reprezentowani przez pełnomocnika, w odpowiedzi na zażalenie powoda – Państwowej Inspekcji Pracy (...) w Z. wnieśli o jego oddalenie oraz zasądzenie na ich rzecz od Państwowej Inspekcji Pracy (...) w Z. kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód – Inspektor Pracy (...) w Z. wytoczył powództwo na rzecz M. G., P. C., O. L., M. B., P. S., D. K., P. P. przeciwko (...) Szpitalowi Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w N. S. o ustalenie stosunku pracy.

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Nowej Soli oddalił powództwo (pkt I), zasądził od powoda - Inspektora Pracy (...) w Z. na rzecz pozwanego kwotę 1.260,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II) oraz odstąpił od obciążania pozostałych powodów kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej (pkt III).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód - Inspektor Pracy (...) w Z. zaskarżając go w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości. Apelacja została podpisana przez Nadinspektora Pracy R. S..

W związku z wniesioną apelacją Sąd Rejonowy (...) wezwał inspektora, który ja sporządził – Nadinspektora Pracy R. S., do uzupełnienia braków apelacji, pod rygorem jej odrzucenia, poprzez przedłożenie dokumentu wykazującego umocowanie do działania w sprawie w charakterze powoda.

Pismem z dnia 23.08.2017 r. powód - Inspektor Pracy (...) w Z., powołując się na art. 10 ust. 1 pkt 11 i art. 17 ustawy o PIP, a także art. 63¹ kpc wskazał, z powyższych przepisów wynika, że inspektor pracy jest organem, wobec tego nie jest potrzebny odrębny dokument wskazujący na umocowanie do działania w sprawie w charakterze powoda.

W konsekwencji Sąd Rejonowy wydał zaskarżone postanowienie, które w ocenie Sądu Okręgowego nie jest prawidłowe.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 68 § 1 kpc przedstawiciel ustawowy, organy oraz osoby wymienione w art. 67 § 1 kpc mają obowiązek wykazać swoje umocowanie dokumentem przy pierwszej czynności procesowej, co w świetle przytoczonych przepisów nie budzi wątpliwości..

Sąd Rejonowy pomija jednak w swoich wnioskach treść art. 67 § 1 kpc, który stanowi, że osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 64 § 1 kpc dokonują czynności prawnych przez swoje osoby albo przez osoby uprawnione do działania w ich imieniu.

Inspektor pracy działa jednak w swoim imieniu, a nie w imieniu osoby prawnej, czy też innej jednostki organizacyjnej nie będącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną.

Uprawnienie to przysługuje więc nie Państwowej Inspekcji Pracy, której organem jest inspektor pracy, lecz samemu inspektorowi pracy.

Inspektor pracy ma samodzielną legitymację procesową nie związaną z legitymacją materialno-prawną.. Nie dotyczy więc inspektora pracy przepis art. 67 kpc.

Nie jest więc Inspektor pracy organem, który wskazuje art. 67 § 1 kpc

Przepis art. 63¹ kpc stanowi, że w sprawach o ustalenie istnienia stosunku pracy inspektorzy pracy mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium.

Pozycję inspektora pracy określa art. 63² kpc, zgodnie z którym, do inspektorów stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze. Oznacza to, że inspektor, wytaczając powództwo na rzecz oznaczonej osoby, działa w celu ochrony praw obywateli (art. 55 kpc). Co istotne, działania inspektora mogą być podjęte nawet wbrew woli określonej osoby, jeżeli uzna on, że jej interes może być naruszony.

Wyjaśniając pozycję procesową Państwowej Inspekcji Pracy wskazać należy, iż zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. z 2017 r., poz. 786) Państwowa Inspekcja Pracy jest organem powołanym do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisów dotyczących legalności zatrudnienia i innej pracy zarobkowej w zakresie określonym w ustawie.

Z kolei z art. 17 pkt 2 i 3 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy wynika, iż zarówno inspektorzy pracy działający w ramach właściwości terytorialnej okręgowych inspektoratów pracy, jak i okręgowi inspektorzy pracy są organami Państwowej Inspekcji Pracy. Inspektor pracy nie jest zatem tylko pracownikiem podlegającym okręgowemu inspektorowi pracy.

Przepisy ustawy, kształtując pozycję prawną oraz strukturę organizacyjną Państwowej Inspekcji Pracy, przewidują, że system organizacyjny PIP tworzą Główny Inspektorat Pracy i okręgowe inspektoraty, wraz z organami Inspekcji określonymi w art. 17 ustawy. Organami Inspekcji są Główny Inspektor Pracy, okręgowi inspektorzy pracy, a także inspektorzy pracy działający w ramach właściwości terytorialnej okręgowych inspektoratów pracy.

Z ustawy wynika szczególny status inspektorów pracy, którzy z jednej strony pełnią funkcje organu PIP, usytuowanego organizacyjnie w ramach struktur okręgowych inspektoratów pracy, z drugiej są pracownikami wykonującymi czynności kontrolne na podstawie zatrudnienia na różnych stanowiskach, w tym nadinspektora pracy starszego inspektora pracy, inspektora pracy, młodszego inspektora pracy (art. 38 ustawy).

Powyższe oznacza, że Nadinspektor Pracy (czy też Starszy Inspektor Pracy) jest organem Państwowej Inspekcji Pracy posiadającym zdolność procesową. Wobec tego należało uznać, że złożenie apelacji przez Nadinspektora Pracy R. S. w przedmiotowej sprawie było prawnie skuteczne, a wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji skierowane przez Sąd zbyteczne,

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

SSO Rafał Skrzypczak SSO Bogusław Łój SSO Hanna Rawska